Pictori si picturi celebre

Fiul omului – Rene Magritte - 1964

Magritte a pictat un domn cu o palarie tare, guler alb si cravata, dar in locul fetei, a pus un mar. Figura este redata in mod conventional in timp ce marul este pictat cu atentie exagerata. Semnificatia tabloului nu consta in cele doua imagini, a omului si a marului, ci in combinatia lor neasteptata si enigmatica.

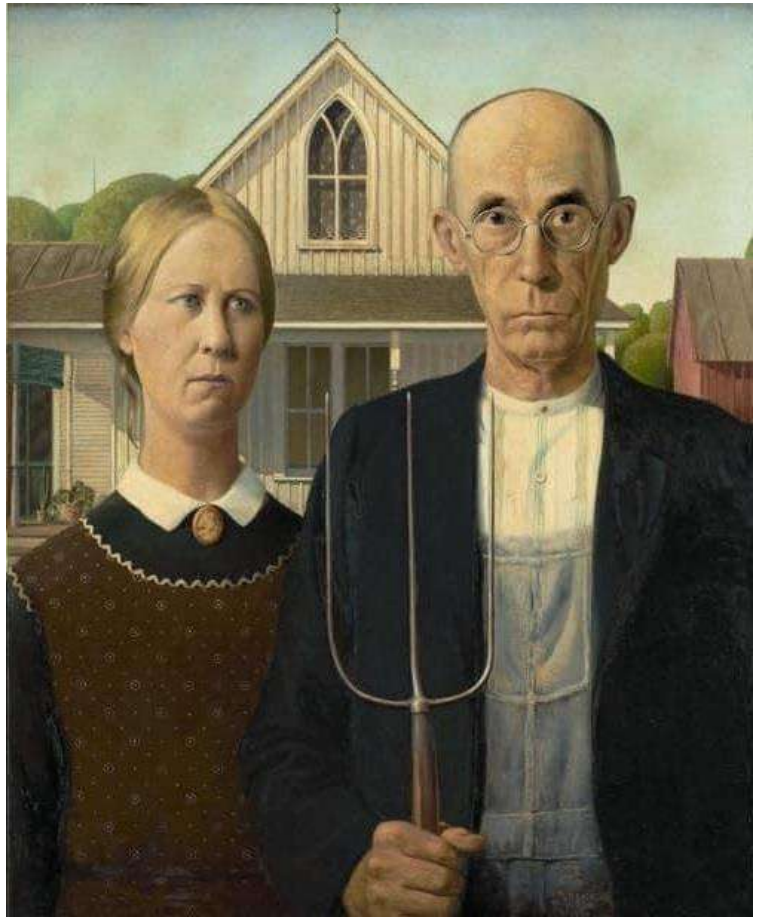
Autoportret – Sir Peter Paul Rubens - 1623

Peter Paul Rubens este pictor flamand din epoca barocă, cunoscut pentru stilul său extravagant, care subliniază și întruchipează mobilitatea, vitalitate si culoarea ca nimeni altul.
Pentru acest autoportret târziu, pe care se crede că Rubens l-a finalizat în ultimul an de viață, el a ales să se portretizeze nu în stilul pe jumătate obișnuit în portretele private, ci într-o vedere impunătoare. Deși Rubens fusese ridicat la nobilime de către monarhul spaniol și numit cavaler de regele Angliei, decizia sa de a se înfățișa ca membru al aristocrației este totuși surprinzătoare: se distanțase în mod repetat de viața la curte.

American Gothic – Grant Wood - 1930

American Gothic este un tablou din 1930 de Grant Wood din colecția Institutului de Artă din Chicago. Wood a fost inspirat să picteze ceea ce este acum cunoscut sub numele de American Gothic House din Eldon, Iowa, împreună cu „genul de oameni [el] credea că ar trebui să locuiască în acea casă”. Înfățișează un fermier care stă lângă fiica sa – adesea presupusă din greșeală a fi soția sa.
Numele picturii este un joc de cuvinte pe stilul arhitectural al casei, Carpenter Gothic.
Din 2016 până în 2017, pictura a fost expusă la Paris la Musée de l'Orangerie și la Londra la Royal Academy of Arts în primele sale expoziții în afara Statelor Unite.

Agatha van Schoonhoven – Jan Van Scorel - 1529

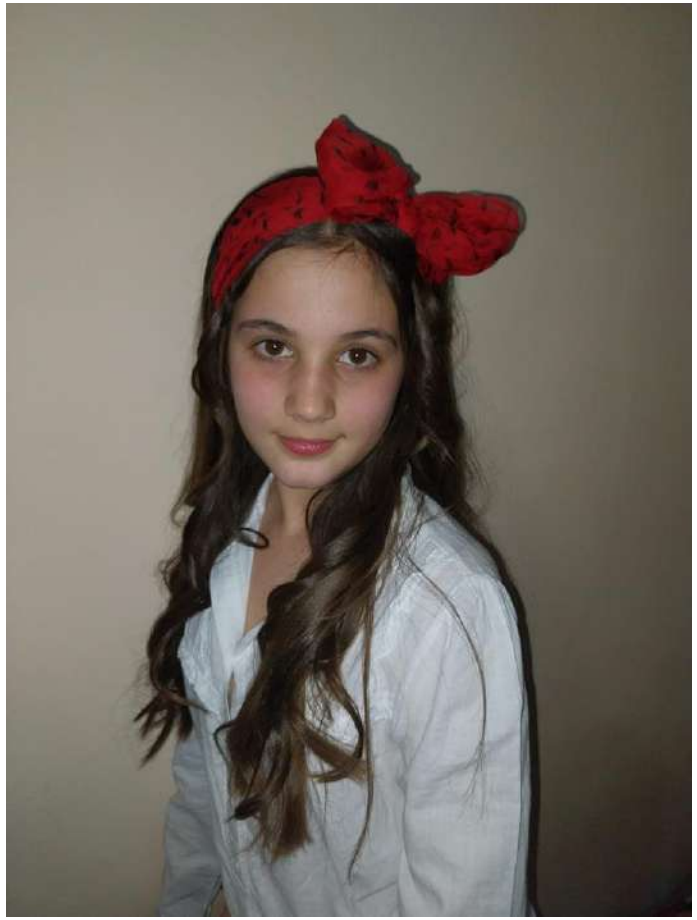

De o calitate executivă excelentă, este una dintre cele mai cunoscute lucrări ale marelui artist olandez, care a fost printre primii care au călătorit în Italia.
Este un exemplu rar de portret real al unei femei artist și din acest motiv a avut un ecou larg în literatura de specialitate.

Portretul printesei Xenia – Philip Alexius de Laszlo - 1915

Portretul artistului britanic de origine maghiară Philip Alexius de Laszlo (1869-1937) al frumoasei prințese Xenia Georgievna a Rusiei (1903-1965), pictat în 1915.
Verișoara primară a Prințului Phillip, soțul reginei Marii Britanii, Elisabeta a II-a, Xenia a supraviețuit Revoluției Ruse din 1917 prin norocul de a fi fost invitată să participe la Primul Război Mondial în Marea Britanie împreună cu mama ei, Prințesa Maria Georgievna a Greciei și Danemarcei (1876-1940).

In the moment– Jean Monti

Jean surprinde aceste momente simple, atemporale în picturile ei, care celebrează bucuriile copilăriei și ale familiei. Fiecare dintre lucrările ei evocă o emoție personală, dar universală, invitând privitorul să-și amintească și să reflecteze asupra scenelor perfect conservate de inocență, dragoste și siguranță. Semnătura artistică a lui Jean este recunoscută pentru stilul ei realist și pentru iluminarea senină care infuzează fiecare scenă și îi scăldă subiectul într-o strălucire moale.

Primavara – Edouard Manet - 1881

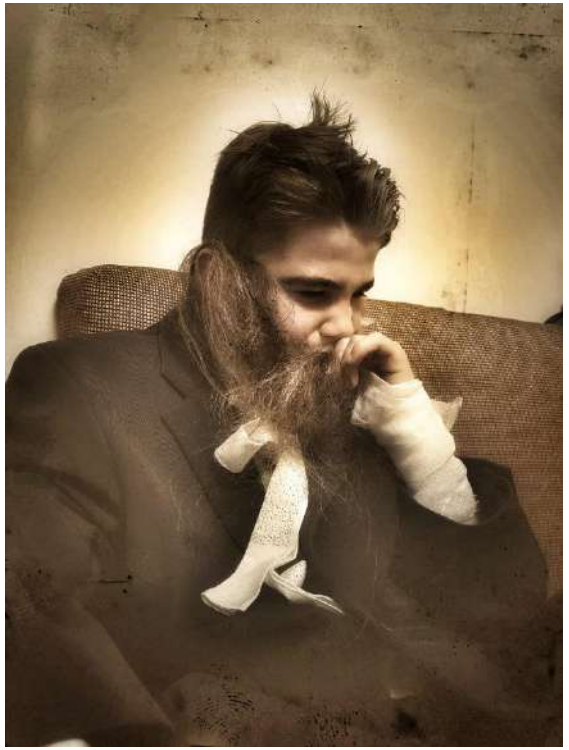

Primăvara este o pictură în ulei pe pânză din 1881 realizată de pictorul francez Édouard Manet. A debutat la Salonul de la Paris din 1882 și a fost considerat cel mai mare și ultimul succes la public din cariera prezențelor lui Manet la Salon. O prezintă pe actrița pariziană Jeanne DeMarsy într-o rochie floral cu umbrelă și bonetă pe un fundal de frunze luxuriante și cer albastru, ca întruchipare a Primăverii. Pictura a devenit, de asemenea, prima operă de artă publicată în culori.

Portretul profesorului Ivanov – Ilya Repin - 1882

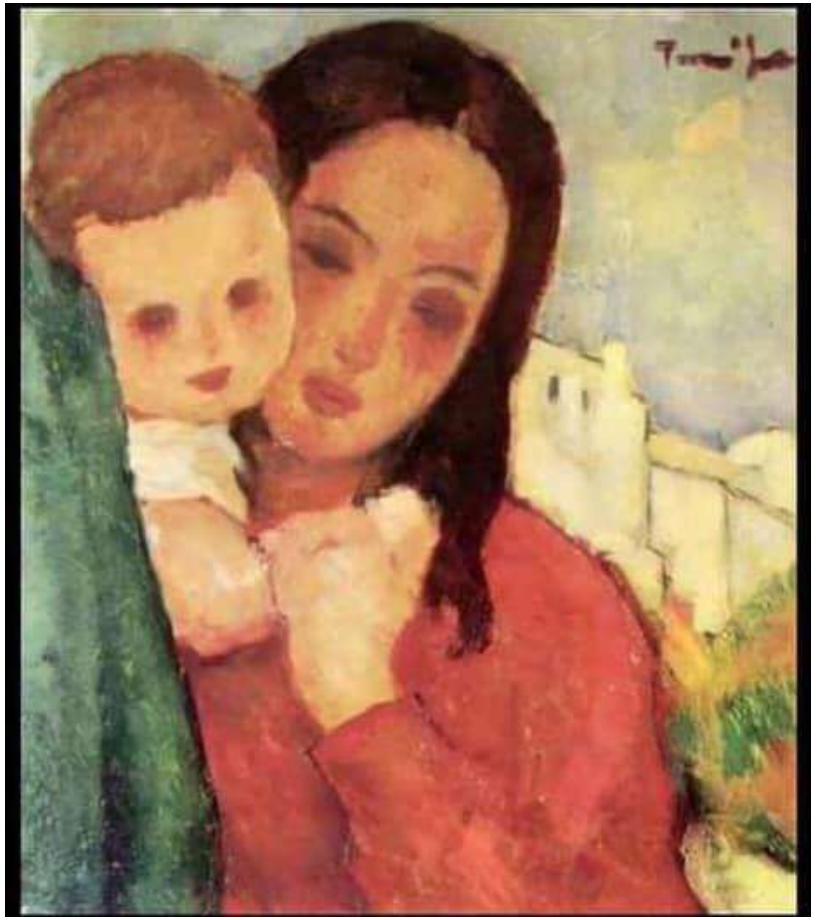

Ilia Yefimovich Repin este un pictor rus născut la 24 iulie 1844 și a murit la29 septembrie 1930 în Kuokkala (Finlanda).

De la începutul activității sale creative în anii 1870, Repin a devenit una dintre figurile cheie ale realismului rus. Limbajul său pictural are o plasticitate , care este personal pentru el, și el însușește stiluri diferite, de la pictorii spanioli și olandezi ai secolului al XVII - lea cu cele ale lui Alexander Ivanov precum și elemente impresioniste ale contemporanilor francezi.

Opera lui Repine a înflorit în anii 1880. În pictura istorică, el este atras de posibilitatea de a exprima forța emoțională a scenei reprezentate. De asemenea, își găsește inspirația în pictura societății contemporane și, chiar și atunci când înfățișează un trecut legendar, rămâne un maestru al reprezentării imediatului, prin abolirea oricărei distanțe dintre spectator și eroii operei sale.

Armonii de toamna – Nicolae Tonitza

Nicolae Tonitza, unul dintre cei mai mari pictori ai României, s-a născut la 13 aprilie 1886, la Bârlad. Pictor, grafician, critic de artă, Tonitza se remarcă prin portretele realizate, îndeosebi cele de copii şi de femei, precum şi prin peisaje şi naturi statice.

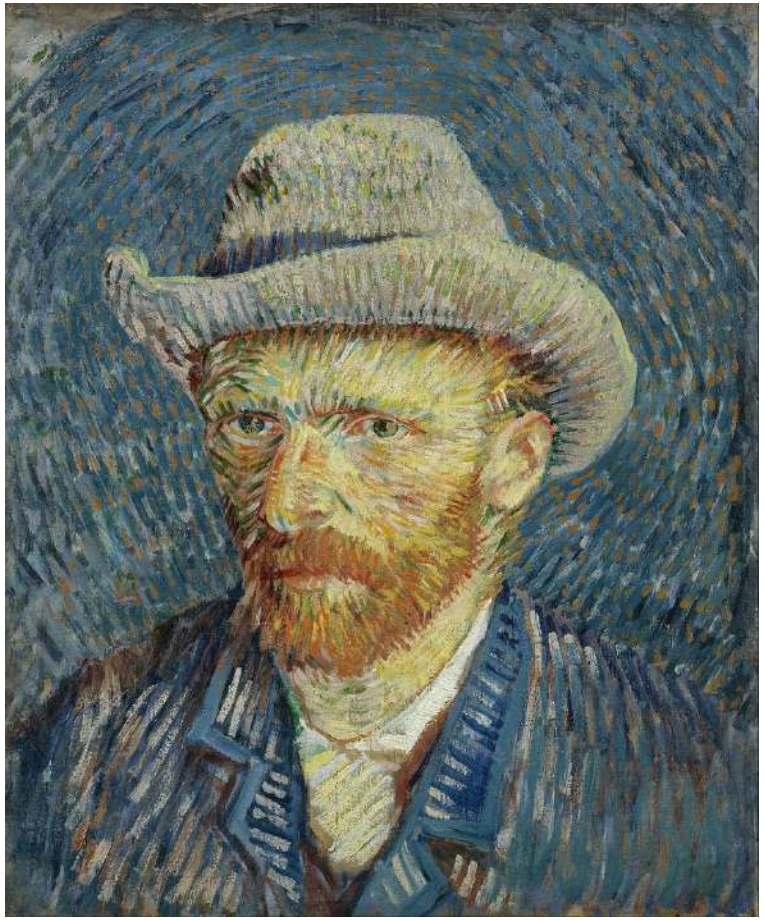
Lucrările sale sunt naturi statice (”Vas cu trandafiri”, 1927-1929; ”Natură statică cu icoană”, 1927-1928; ”Natură statică cu legume”), scene de interior (”Cerdacul”, 1924; ”Vatră”, 1925), peisaje (”Peisaj bucureştean”, 1925; ”Vedere din Bucureşti, iarna”, 1925, ”Plajă la Mangalia”, peisaje dobrogene), portrete de copii şi de femei (”Fata pădurarului”, 1924; ”Katiuşka lipoveanca”; ”Cap de copil”, ”Nina în verde”), de clovni (”Pagliaccio”, ”Clovn”), portrete şi autoportrete (”Portretul lui Gala Galaction”, 1921; ”Autoportret”, 1923) ş.a.

A expus şi în străinătate, la Barcelona (1929), Amsterdam (1930), Bruxelles (1935) ş.a.

În anul 1933, a ocupat catedra de pictură la Academia de Arte Frumoase din Iaşi, rămasă vacantă în urma decesului lui Ștefan Dimitrescu, iar în 1937 devine rector al Academiei.

Nicolae Tonitza a murit la 26 februarie 1940, la Bucureşti.

Autoportret – Vincent van Gogh – 1887-1888

Van Gogh s-a folosit adesea ca model pentru practica picturii pe figură. Autoportretele din Paris servesc ca înregistrări utile ale experimentelor sale pictoriale. În acest autoportret, realizat în iarna anilor 1887-1888, nu există o utilizare sistematică a unei singure metode de aplicare a vopselelor.

Artistul a folosit tipuri separate de mărci pentru fiecare zonă a pânzei. Acest sistem variat, aproape grafic, a fost asociat cu obiectul sau textura prezentată.

Portretul ne vorbește despre Van Gogh la Paris. Imaginea pe care a prezentat-o, creându-și propriul portret într-un costum de afaceri și o pălărie, îl arată pe Van Gogh ca un locuitor al orașului. La Paris, a studiat tehnica punctuală punctuală și a învățat să o aplice în maniera lui.

Portret de fetita – Nicolae Grigorescu

Nicolae Grigorescu (n. 15 mai 1838,Pitaru, Potlogi, Dâmbovița, România – d. 21 iulie 1907,Câmpina, Prahova, România) este primul dintre fondatorii picturii române moderne, urmat de Ion Andreescu și Ștefan Luchian. Nicolae Grigorescu a devenit un simbol pentru tinerele generații de artiști care, în primele decenii ale secolului al XX-lea, căutau să identifice și să aducă la lumină valorile spiritualității românești.

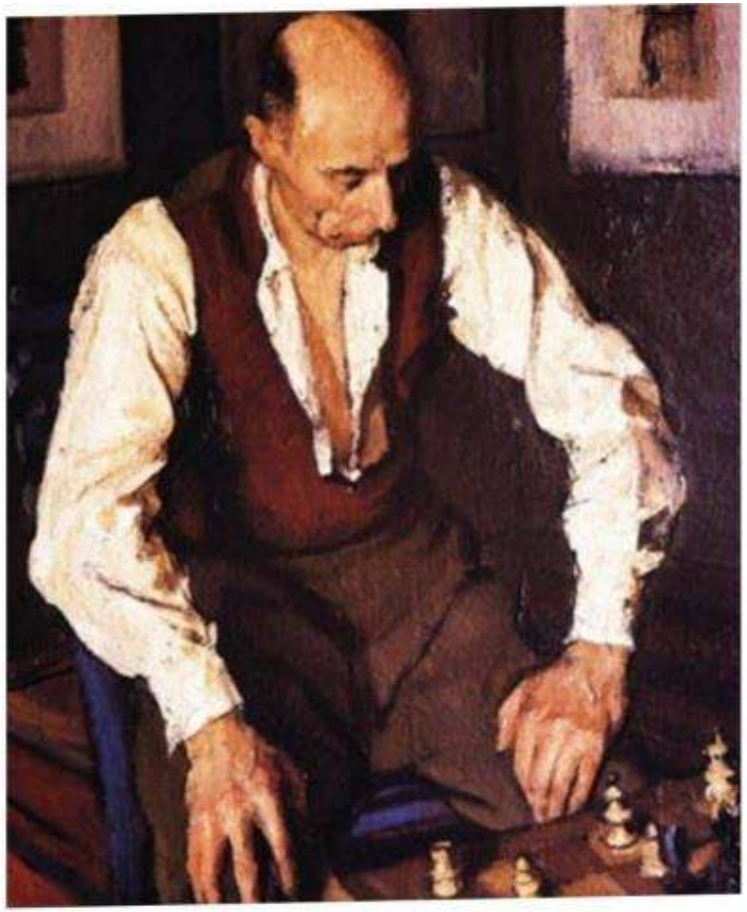
Jucatorii de carti – Paul Cezanne – 1890-1895

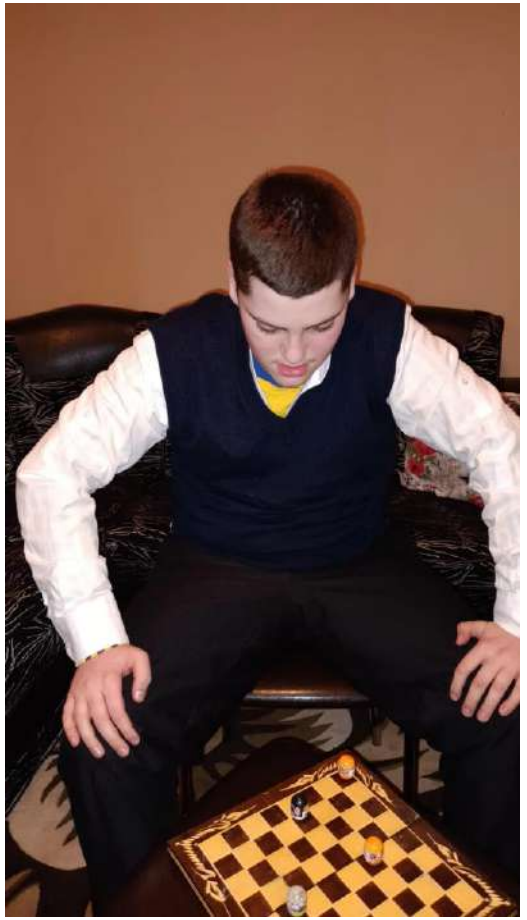

”Jucătorii de cărți” reprezină o serie de tablouri ale pictorului francez Paul Cézanne și sunt făcute în stilul curentului post-impresionist. Realizate în 1890-1895, sunt cinci picturi în serie. Ele variază ca dimensiuni și număr de personaje. O versiune a tabloului a fost vândută către familia regală din Qatar pentru o sumă confidențială, situată între 250 și 300 de milioane de dolari, făcându-l cel mai scump tablou din lume.

Jucatorul de sah – Corneliu Baba - 1948

Jucătorul de şah este lucrarea cu care Corneliu Baba şi-a făcut debutul oficial la Salonul de Artă din Bucureşti din 1948.

Într-un colţ din atelierul artistului un bărbat în jur de cincizeci de ani stă aplecat, cu mâinile sprijinite pe genunchi, asupra unei table de şah. Atitudinea şi poziţia bărbatului redau concentrarea cu care analizează o mişcare în curs, probabil atacul unui cal negru asupra unui pion alb, două din cele şapte piese pe care le distingem pe colţul tablei de şah.